

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНАЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 31 (2256)

Велико Търново, сбота, 12 март 1966 г.

Цена 2 стотинки

СЕГА НА РАБОТА

от Димитър ТУЖАРОВ,

председател на изпълкома на Окръжния народен съвет

НА 27 ФЕВРУАРИ Т. Г. нашият народ извоюва блестяща изборна победа. Тя бе манифестация на неговото единство и сплотеност около Българската комунистическа партия, триумф на правилната партийна политика в международния и вътрешния живот на страната.

Трудещите се от Великотърновски окръг с пълно единодушие избраха 18 народни представители, 180 окръжни, 578 градски и 1510 селски съветници, както и 10 съдии и 500 съдебни заседатели. През изтеклите няколко дни се проведеха и учредителните сесии на народните съвети, на които бяха избрани изпълнителните комитети и постоянните комисии. В работата на постоянните комисии за в бъдеще ще вземат участие над 2/3 от съветниците. Например, в дейността на утвърдените 10 постоянни комисии към Окръжния народен съвет непосредствено участие ще вземат 142 съветника, както и голям брой специалисти — активисти на Отечествения фронт.

Пред народните съвети през новия мандат стои за решаване отговорна задача — изпълнението на Петата петилетка.

През този период промишлеността в окръга ни ще се развива с по-ускорени темпове, ще се повиши ефективността на производството на базата на науката и техническия прогрес. Решаващо значение за увеличаване обема на продукцията и за подобряване структурата на промишленото производство ще има построяването на редица нови предприятия, както и разширяването на по-голямата част от съществуващите. Наред с това в градовете и някои централни селища ще се построят цехове и предприятия за производство на стоки от децентрализиран фонд и за услуги на населението.

В областта на селското стопанство главната задача е да се произведат повече и по-евтина продукция. Нужно е занаят да се разширява вътрешно-стопанската и междустопанската специализация в ТКЗС и ДЗС, да се развива животновъдството и още през тази година почти всички ферми да станат рентабилни.

Сериозни въпроси за решаване стоят пред народните съвети в областта на строителството и благоустрояването. Още през тази година обемът на строителството в окръга нараства над един и половина пъти спрямо 1965 година. Това налага, наред с мерките за разширяване на материалната база и увеличаване на строителната механизация, да се създава стройна организация по обектите, да се спазват сроковете за предаването им в експлоатация. С още по-големи темпове трябва да продължи павирането, асфалтирането и шосирането на улици и площади, озеленяването и хигиенизирането на населените места.

Нека се има предвид, че цялостното осъществяване на строителната програма е свързано с активизиране на съветниците за изпълнение поръченията на избирателите и мобилизиране силите на цялото население.

С изключителна грижа народните съвети трябва да се заемат и с разширяването и подобряването на социално-културните мероприятия — учебното и здравното дело, културата, изкуството и физическото укрепване на трудещите се.

Сега, главната наша задача е да започнем успешното изпълнение на Петата петилетка. Голямата политическа активност, която трудещите се проявява в дните пред изборите, следва да продължи и да се превърне в непрекъснат трудов подем по предприятия и кооперативните поля. Към това сега трябва да се насочат усилията на всички народни съвети, които ще намерят пълната подкрепа на партийните, дружбените и отечественофронтовските организации.

На работа за ритмично изпълнение на неизпазваната програма за ускорено икономическо развитие на окръга!

ПОЛУЧИХА ЗНАМЕ

Бързо по всички цехове на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица се разнесе вестта, че за четвъртото тримесечие на 1965 година заводът е национален първенец сред сродните предприятия. Много работници и служители се събраха в кинозалона, за да отпразнуват това радостно събитие. Доклад за работата през тримесечието и за постигнатите резултати прочете директорът на предприятието Д. Драганов.

„За да се радва колективът на тази правителствена награда, се изисква много усилия, — подчерта в изказването си генералният директор на ДСО „Българска захар“ Н. Йорданов. — Но това показва, че и в бъдеще заводът има сили да се отличава.“ Той поздравя колектива с голямата победа и връчи преходното червено знаме на Комитета по хранителната промишленост и Централния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост.

Приветствие към заводския колектив от името на Окръжния комитет на Партията поднесе Иван Златев, завеждащ отдел „Промислено-строителен“.

На тържеството бе прието и обещанието на заводския колектив за 1966 година.

Накрая художествени колективи изнесоха концертна програма.

Ст. Градинарова

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

С ЯСНИ ЗАДАЧИ

Кооперативното стопанство в с. Дъсково направи изработи производствено-финансовия си план за 1966 година. Той вече е одобрен и приет на общокооперативно събрание и е закон за всички кооператори и ръководители. Всяка бригада, звено и ферма, всяка производствена единица знае каква селскостопанска продукция трябва да произведе през настоящата година. Общо в стопанството до края на годината трябва да се получи продукция за над 239 240 лева.

За да осигурят изпълнението на плановите добиви от зърне-

ните култури, кооператорите и механизаторите още през есента и ранна пролет подхраниха всички есенници с минерални торове. Средно се пада по 20 килограма амониева селитра и 25 килограма суперфосфат на декар, внесени на цялата площ.

Освен това спомогат тази пролет културите да се засяват на добре подготвена почва.

Старанието, което полагат кооператорите и механизатори, говори, че е възможно планът за 1966 година не само да бъде изпълнен, но и превъзпитан.

Мл. Минчев

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Дъсково

Тържески конгрес на проф-сюзите

Докато разтовариха шлепа

ДЕНЯТ БЕ МРАЧЕН.

Силният и студен вятър кдреше едро повърхността на реката. Грамадният шлеп, пристигнал само преди няколко часа със скъпоценен товар от Съветския съюз, при ледна морна снага до кая, се поллюляше навремени от резките пориви на вятъра. Само той, бригадирът, оставаша сякаш непоколебим, застанал леко разкрячен до отвора на трюма. Среден на ръст, но на бит — въплътение на здравето и силата, Никола Захариев бе приковал поглед в двамата докери, които сръчно действаха с куките и спаните. Дори без да поглежда към краищата, от време на време бригадирът правеше съвсем леки знаци с ръка. И над трюма плавно изскачаха връзки със стоманени пръти или огромни пакети ламарина.

Никак не можеше да се каже, че мястото е подходящо за разтоварване. И то от такъв характер, когато бригадирът ще трябва да приказва преди всичко за себе си, а журналистът да записва по-важните неща. Но като имах предвид как Никола Захариев до преди няколко минути бе на заседание при началника на пристанището, струваше ми се, че е крайно неудобно отново да го откъсвам от работата му.

— Че какво да кажа за себе си, повдигна рамене и по-сбори чело бригадирът. — Работим, изпълняваме плана...

На това отгоре и неразговорлив! Работели, изпълнявали плана! Това вече ми беше известно. През миналата година бригадата на Колю бе постигнала средно излизане на трудовите норми 253 на

сто. През изтеклите два месеца на настоящата година — още повече. Известни ми бяха и редица още хубави факти и за бригадир, и за хората му. Някои от тях, обаче, трябваше лично да потвърди. А най-важното е, че очаквах да чуя от неговата уста нещо по-интересно, по-изключително. Нещо, което запала въображението...

— Случка ли? — повториха се от изненада очите на бригадир. — При нас всичко е интересно. Всеки ден...

Колко ми се направи понякога, като търсим това „интересно“ и „изключително“ и не се стараме или не можем да открием героичното в ежедневието! Мислено поблагодарих на моя нов познат за урока, на него, който нямаше и четиридесет години, а беше на възраст вече петнадесет години трудов стаж тук, в Свищовското пристанище.

Три петилетки наред тежката професия на докера. То-

ва никак не е малко, въпреки че още почти в началото качествата на Колю са били правилно оценени и са го направили бригадир. А от тогава досега непрекъснато ръководи бригадата — и то не каква да е, а такава, която рядко прескача тримесечие да не вземе знамето на първенство.

Единадесет души години наред мъжествено преодоляват трудностите и делят радостите от своя труд. Най-новият член на този колектив е със стаж четири години. А останалите работят с Колю по седем-осем и повече години. А помощник бригадирът Хасан Ялъмов веде около три петилетки не се е отделил от Никола Захариев.

Година, хиляди тонове, топарци, здрава дружба. Дружба, която укрепва и се развива, която води до пълно разтоварване и разбирателство, до всепоголямо майсторство. Дружба, която им носи все по-големи успехи. Още през 1963 годи-

на бригадата е удостоена със званието „Бригада за комунистически труд“, а миналата година завоюва паспорта на трудова слава. Само един член на здравия колектив още не е удостоен със званието „Ударник на комунистически труд“. Ако остане на бригадир, сигурно не би отворил приказка за това, че бригадата им е така да се рече „разсадник“ на кадри. Вече трима нейни представители са оглавявали други бригади в пристанището.

Достоен бригадир на достойна бригада! Станал отличник на водния транспорт още на втората година, след като поставя в пристанището, Никола Захариев през 1952 година е приет за член на Партията, през следващата година придобива званието „Майстор на спорта по гребане“, един от първите в България, а през 1963 година е удостоен с разкрояване „Народен орден на труда“ — сребърен. Товарът в трюма все пове-

че намалява. Бригадирът може би пресмяташе колко часа по-рано ще изминат шлепа за нов рейс, когато го запитах за семейството му.

— Дядо съм вече, — развесели се той. — Голямата дъщеря подрани с женитбата и от няколко месеца си имам внуче.

Сам оженил се твърде рано, отлеждал три деца, от които дъщерята се омъжила на седемнадесет години, Колю настана рано, рано бе станал дядо. Но не съм виждал в живота си друг човек, който така решително да опровергава това понятие. Дядо, той — здравенекът, първенецът, дъщеролюбният член на профкомитета и за втора година негов председател! Дядо, той — който е вперил очи в стрелата на краи и разтоварват му с мен не му пречи ни най-малко да си следва работата, за да не изостане, за да бъдат пак първи.

Н. МИНЧОВ

Новини по ТЕЛЕКСА от БТА

Положението в Индонезия

ЛОНДОН 11 март (БТА). — Кореспондентите на западните агенции съобщават, че напрежението в индонезийската столица расте. Многохилядни тълпи студенти и ученици заляли тази сутрин улици на града и парализирали движението. Джанарта добила вид на обсаден град.

Демонстрациите на студенти с политическия характер са се превърнали във въоръжени сблъсквания. В много квартали на града прогресивната младеж е разляла плакати и позиви, с които иска изгонването от пределите на Индонезия на посланика на САЩ Маршал Грийн, който, според тях, е главният подстрекател на антиправителствените демонстрации. Антикомунистически групи, въоръжени с палики и топки, се опитвали да съскат плакатите или да ги запалят с боя. Техни почитатели се придвижвали, въоръжени с дълове и стрели и с оловни топки.

Вчера развляла се тълпа от студенти — антикомунисти е нападнала генералното консулство на Китайската народна република. Генералният консул, вице-консулт и 8 служители при консулството били ранени. На сградата са били нанесени сериозни щети и китайското знаме било сваляно. Други групи нападнали вчера сградата на китайското търговско представителство и го оплювали. Търговският представител и няколко негови сътрудници били ранени.

Хо Ши Мин поздравява населението на провинция Нге Ан

ХАНОЙ, 11 март (ТАСС). — Вчера президентът на Демократична република Виетнам Хо Ши Мин поздравя с писмо населението, войниците и офицерите от провинция Нге Ан във връзка с това, че на 7 март 1966 година в тази провинция беше свален 900-ят американски самолет над територията на Северен Виетнам. Това, се казва в писмото, е обща победа на народа на цялата страна и голяма заслуга на населението на провинция Нге Ан. В писмото, предадено от агенция ВИА се изтъква, че в провинция Нге Ан са свалени общо 150 американски самолета. (БТА)

В АМЕРИКАНСКИЯ СЕНАТ

ВАШИНГТОН, 11 март (ТАСС). — Сенатът на САЩ одобри вечерта специалното искане на президента Джонсън да се увеличи с 415 милиона долара програмата за американската помощ за Южен Виетнам, а също така за другите „неспокойни райони“ в Азия и Латинска Америка. За това предложение на президента гласуваха 82

сенатора, против — двама — Морз (демократ от щата Орегон) и Грюнинг (демократ от щата Аляска). „Увеличаването на помощта за Южен Виетнам“ — заяви сенаторът Морз ще доведе до разширяване на войната в тази страна. Да гласуваме за това предложение — значи да гласуваме за избирането на още повече наши момчета“. (БТА)

проф. Кирил Лазаров, Кимон Георгиев, Николай Георгиев, Раденко Видински, Смирна-Роза Коритарова, Рада Тодорова, Радн Нейдегов, академик Тодор Павлов, Тодор Прахов и Тодор Янакиев.

Народните представители единодушно избраха предложението Президиум на Народното събрание.

След това беше прочетено предложението на другаря Тодор Живков за оставка на досегашното правителство на Народна република България. В него между другото се казва:

„Възглавяването от мене правителство на Народна република България беше избрано от Четвъртото Народно събрание, през месец ноември 1962 година, непосредствено след историческия Осми конгрес на БКП. За изминалия период, който съпада с грандиозните задачи, поставени пред българския народ за изпълнение през Четвъртата петилетка, правителството проведеше твърдо и последователно линията на Априлския пленум на Централния комитет на Българската комунистическа партия и на Осмия конгрес на Партията.

На 27 февруари 1966 година в страната бяха произведени избори за Пето Народно събрание. Съгласно чл. 17 т. 2 и чл. 40 от Конституцията, Народно събрание като върховен орган на държавната власт, съставя правителство на Народна република България. В съответствие с установената парламентарна практика пълномощията на сегашното правителство изтекоха. Моля Петото Народно събрание да приеме оставката на правителството, което аз водя.

Народното събрание прие оставката на правителството.

Другарят Георги Трайков от името на парламентарните групи на БКП и БЗНС предложи Народно събрание да избере за председател на Министерския съвет другаря Тодор Живков. С бурни и продължителни ръкопляскания народните представители одобриха предложението и му възложили да състави ново правителство.

След това Народно събрание избра постоянни комисии и направи някои изменения на Правилника за вътрешния ред.

Днес сесията продължава своята работа.

ДВАДЕСЕТ И ДВА ПАРТИЙНИ КОНГРЕСА

ОТ СЪЗДАВАНЕТО на КПСС досега са се състояли 22 партийни конгреса. Първият от тях е бил проведен през 1898 година, а 22-ият — през 1961 година. В края на март 1966 година в Москва ще бъде открит поредният 23-и конгрес на КПСС.

Всеки конгрес е събитие с огромно политическо значение, важен момент в историята на Партията и на цялото общество. Конгресът, който е върховен партийен орган, напълнява генералната линия, изработва стратегията и тактиката на Партията на определен етап, преразглежда, изменя и утвърждава Програмата и Устава на Партията, избира нейните ръководни органи. Решенията на конгресите дават отговор на най-партийните въпроси на времето, отразяват нагласите на обществеността на обществения живот.

Историята на КПСС се дели на два основни периода — на предоктомарийски и на следоктомарийски, т. е. на период, предшестващ победата на Великата октомврийска социалистическа революция, и на период, настъпил след тази победа. В съответствие с това можем да разделим и конгресите на две основни групи — на конгреси, състояли се преди революцията, и на конгреси, проведени вече при съветската власт. Към първата група се отнасят 1, 2, 3, 4, 5 и 6 конгреси на Партията, а към втората група — останалите 16 конгреса.

Решенията на тези две групи конгреси са толкова различни по своето съдържание, колкото различно е било и положението на Партията в предоктомарийския и следоктомарийския периоди на нейното развитие. В първия случай Партията събирала сили, за да свали царизма, буржоазията и да установи диктатурата на пролетариата. Тогава нейната главна задача беше да разруши старото експлоататорско общество. След Октомврийската революция, тя вече беше управляваща партия, партия, осъществяваща ръководството на целия живот на първата в света държава на работниците и селяните. В този период, нейна главна за-

дача беше изграждането на социалистическото общество. Естествено е, че това не можеше да се отрази и върху характера на работата на съответните конгреси на Партията.

От най-ранните партийни конгреси особено голямо значение има Вторият конгрес, състоял се през 1903 година. Главен резултат от неговата работа беше създаването в Русия на марксистка партия на работническата класа — партията на болшевиките. Възникнала на идейните и организационни основи, разработени от В. И. Ленин, тя беше образец на партия от нов тип, на партия действително революционна, непримирима към всякакви прояви на опортюнизъм. За разлика от реформистките партии на Втория интернационал, готови да се споразумят с буржоазията, тя беше партия на социалната революция и на диктатурата на пролетариата.

3, 4 и 5 конгреси на Партията трябваше да изработят главно тактическата линия на Партията през периода на революцията от 1905—1907 година.

На последния от преди революционните конгреси — 6 конгрес — на дневен ред беше поставен въпросът за въоръженото въстание, за насилственото свалване на диктатурата на контрреволюционната буржоазия и за преминаване на властта в ръцете на пролетариата и на най-бедното селянство. Изработеният от Партията курс напълно беше оправдан и завърши със световноисторическата победа на социалистическата революция през октомври 1917 година.

Всички следващи конгреси на Партията имаха за своя главна цел да решат въпросите, свързани с укрепването и защитата на съветската държава, с икономическото и културното развитие на страната, с построяването на социализма.

Състояният се през март 1919 година 8-ми конгрес прие нова програма на Партията, която определяше задачите за целия преходен период от капитализма към социализма.

Но никаква програма не е в състояние предварително да отговори на всички въпроси, които могат да възникнат и неизбежно възникват в процеса на изграждане на новото общество. Поради това всеки конгрес на Партията разглеждаше и решаваше онези конкретни проблеми на стопанското строителство, които се диктуваха от самия живот, от нуждите на момента.

Генералната линия на Партията, нейният политически курс на съвременния етап на развитието бяха разработени от 20, 21 и 22 конгреси на Партията. Концентриран израз те получиха в приетата на 22 конгрес програма на КПСС — програма за построяване на комунизма. Следващо твърдо и неотстъпно ленински курс, Партията осигурява всеотдайно развитие на обществото на съветската държава, подем на нейната икономика, наука и култура, понататъшно развитие на социалистическата демокрация, прилива масите към още по-активно участие в управлението на страната, създава предпоставки за по-пълно задоволяване на материалните и духовни нужди на съветските хора. В разрешаването на тези задачи Партията вижда и своя най-важен интернационален дълг, защото колкото е по-високо нивото на икономическото развитие на социалистическата държава, толкова по-добре живеят в нея хората, толкова по-положително е влиянието на тази държава върху съдбата на световното комунистическо и национално-освободително движение, за укрепването на позициите на социализма в световен мащаб.

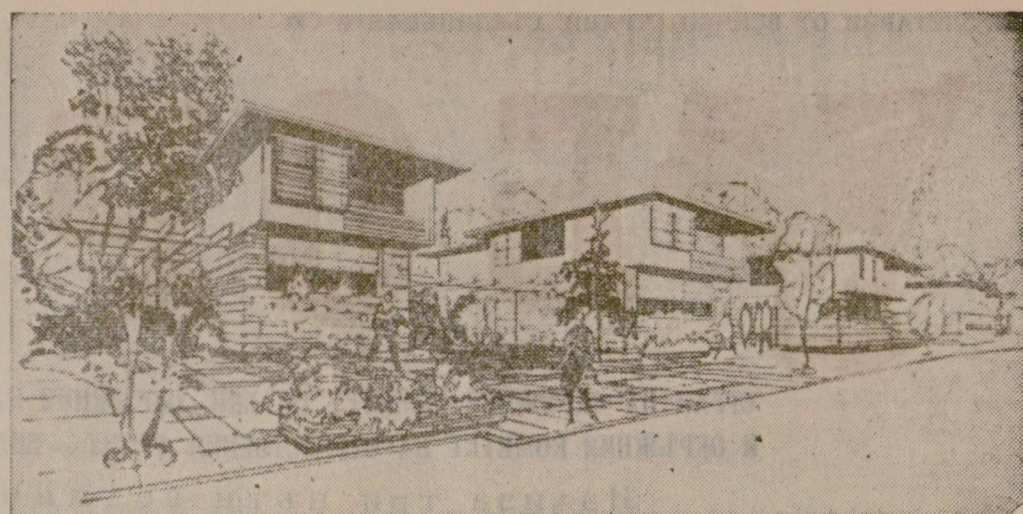
Предстоящият 23 конгрес на Партията ще определи поредните задачи на Партията, основните насоки на новия петгодишен план. Той ще означава нов, висок етап в развитието на Партията, в нейната многостранна дейност по ръководене на комунистическото строителство. Значението на този конгрес нараства още и поради факта, че той се свиква в навечерието на ис-

торическата дата — 50-годишнината на Великия октомври.

Комунистическата партия на съветския съюз растеше и се закаляваше в борбата с опортюнистите от всички цветове и отгънки — меншевиките, троцкистите, бухаринци и буржоазни националисти. Решаващата дума в тази борба принадлежеше на партийните конгреси. Изразявайки волята на всички комунисти, те проявяваха непримиримост към всякакви отклонения от генералната линия на Партията, разчистваха докрай дребнобуржоазната същност на десните и „леви“ уклони, показваха тяхната несъвместимост с болшевишката партийност. Конгресите утвърждаваха и завършваха идейния и организационен разгром на опозиционните групировки и фракции, още по-тесно сплотяваха редците на Партията върху принципалната марксистко-ленинска основа.

Комунистическата партия безкрайно възра в народа, в неговия разум и неизчерпаеми творчески сили. От трибуната на своите конгреси тя дава отчет пред трудещите се за своята дейност. Говори открито не само за успехите, но и за недостатъците, за трудностите и за пътищата на тяхното преодоляване. Тя няма какво да крие. Партията вижда и характеризира живота такъв, какъвто е в действителност. Именно затова, че Партията е правдива и откровена с народа, че в решенията на нейните конгреси намират израз най-насъщните, корените интереси на народа, народът посреща тези решения с голямо доверие, ополчи бряга ги напълно и с ентузиазъм работи за тяхното практическо осъществяване. Единството на Партията и народа, взаимното доверие между тях, активната подкрепа на линията на Партията от всички трудещи се в страната — ето къде е най-важният източник за всички успехи на комунистическото строителство.

Николай ЛОМАКИН
Агенция „НОВОСТИ“

арх. Ж. ДРАГОМИРОВ

Идейни скици на нови жилища в гр. Лясковец.

КЪМ ПО-ГОЛЕМИ ДЕЛА

В ГОЛЯМАТА тъканна зала, някъде по средата, е отредено място на нашата бригада, която носи името на бореца за комунистическа правда, на поета и пролетарския трибун Христо Козлев. За дълголюбивите тъкачки, за винаги изпълнения план и добро настроение всички от тук са секция. Това е червената съяна. Ние сме седем другарки. По нищо не се отличаваме от останалите. И ние се радваме, когато станометрите вървят, когато „не се къса“, когато на наши език, когато работата ни спори. Тревемим се, като нещо куча в изпълнението на плана, в качеството.

Бригата ни е изградена през 1961 г. Спомяне си тога време, защото тогава се включихме във високоблагородното движение за комунистически труд. Винаги сме се стремили да живеем и работим според изискванията и принципите на моралния кодекс на строителите на комунизма. Коллективизма и другарството — ето кое се стремим да укрепваме и развиваме. Тези два принципа имат голямо значение за нашата бригада, защото, който влязъл в другарите си и им помогнал, когато стане нужда и на него помагат.

Обикновено преди започване на работа провеждаме петминутни съвещания. На тях си

изясняваме по-важните работи, които ще вършим през смяната. Стремим се да изпълняваме работното време, да не отпуснем станометрите да бездействуват по наша вина, да не намаляваме производителността на труда. Редовно четим месечния план, качеството и производителността на труда. И може би, затова нашата секция се сочи за пример в цялото предприятие.

Но не мислете, че и ние нямаме трудности, че всички вървят по вода, както се казва. Сигурно, че ние с трудностите не бърчаме и се стремим да ги побеждаваме. Помагат ни майсторът на смяната Цани Райков, помагат ни всички, от които зависи изпълнението на установените дневни графици.

Нашите постижения в труда се изразяват в проценти. Всички сме дали лични обещания. Предвидили сме да изпълняваме 101, 103, 105 на сто своя план. Но направи ли се равностметка, ще се види, че обещанието е останало назад и процентите на изпълнението са

далеч по-високи: Маришка е достигнала 131 на сто, Стоянка 130 на сто, Тодорка 109 на сто, а ние ние всяка от нас е обучила през годината по една или две млади работнички, които вече работят самостоятелно.

Но не само в труда сме за пример. Разнообразно и хубаво живеем и извън тъканната зала. Традиция стана да чествваме рождението си дни, заедно сме на кино, театър, когато някоя се разболе, отиваме я къщи и извършваме каквато работа има.

Направено е и честване, но на нас то не ни се струва малко. Занапред искаме да подобрим още повече организацията на труда в бригадата, искаме да се равним с най-първите бригади в предприятието, стремим се да се учим от тях.

Стоянка ЛАЗАРОВА
профгрупорг на бригадата „Хр. Козлев“ в ДИП „Ренорд“ — Горна Оряховица
чрез Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

ПРЕГЛЕД НА РАБОТАТА

ИЗМИНАХА повече от три месеца от започване на разговора по движението за комунистически труд сред работниците, служителите, кооператорите от ТКП и ТКЗС в гр. Павликени. По преценка на Градския комитет на БКП, клубния съвет на Профсъюзите и Градския комитет на ДКМС трябваше да се направи преглед на работата по това високопатриотично движение, тъй като имаше известна неточност и различия по присвоенията на званията по показателите за завоюването им и други. За премахване на това от ноември м. г. в града коментират, разработят участниците в движението за комунистически труд в промишлеността, учрежденията и селското стопанство.

Много работа се извърши под ръководството на Градския комитет на БКП: посещаваха се предприятия, водиха се широка масово-политическа работа сред участниците в движението за разясняване на някои въпроси във връзка с него. Лектор от София

изнесе подходяща беседа, а по страничните на в. „Комунистически устрем“ се отпечата около 25 материална с такава тематика. Обмени се положителен опит. Изказаха се членове на бригадите, бригадири, председатели на профкомитетите. От направени те проверки на места се установява увеличаване както на броя на бригадите, борецките си за това звание, така също и на участниците. Сега в града в движението са включени 161 бригада с 1750 души и отделно 1400 кооператори от селското стопанство. 55 бригади със 720 участника са вече носители на високото звание, а освен това 171 човека са ударници на комунистическия труд.

Разговорът предизвика голямо раздвижване и обогатяване на съдържанието на работата в колективите, борещи се или завоювали званието. Това се чувствувало особено сега в дните пред Шестия конгрес на Профсъюзите.

В. ИЛАРИОНОВ
от Обществения редакция на в. „Борба“ в Павликени

ВЕСТИНИКЪТ ПОМАГА

„За името, за честта...“ — под това заглавие в бр. 20 от 15 февруари 1966 година, сигнализирахме за някои недопустими порядки в закусвалня „Одеса“ на гара Горна Оряховица.

По този повод в Редакцията се получи писмо от ГТП „Здрава храна“. В него между другото пише, че изнесеното отговора на истината. Материалът е бил разгледан от персонала на заведението. На управителя на закусвалнята и на други виновни лица са наложени административни наказания.

Кино

„РИЦАР БЕЗ БРОНЯ“

СЮЖЕТЪТ на новия български филм „Рицар без броня“ е съвременен и актуален. Чрез погледа на едно дете авторите (Валери Петров — сценарист и В. Шаралиев — режисьор) представят картината от обкръжаващата ни действителност, разкривайки чрез обикновените лични отношения между хората, нейните етични проблеми, противоречия и тенденции.

Ваню (изпълнява Олег Ковачев) — малкият рицар без броня, с чувствителността на своето детско сърце, застава срещу света на своите родители, другарчета, близки. Външно весел и непосредствен той внимателно измерва постъпките на заобикалящите го хора. Зрителите обаче потрпват, когато виджат как неговите родители със своето егостично и пошло поведение нараняват детската му душа. Незабравими са сцените, в които бащата на Ваню отказва помощ на учителната, за да не засегне по-висшестоящия началник и майката, която кара детето да лъже, за да прикрие собствената си измама. Чрез наране-

ната детска душа авторите заставят зрителя да се замисли над огромната отговорност на възрастните пред децата — бълещите носители на историческата щафета на нашия социален прогрес.

На егостично затворения и ослепен свят на родителите авторите противопоставят света на вуйчото. В неговия благороден, честен и мъжествен образ с внушителна сила е възплетен доминиращият дух на нашата социалистическа действителност. И малкият Ваню със своята душевна чистота и наивност, с искреност и непринудено реагиране към доброто и злото, към красивото и грозното, се насочва към своя вуйчо. Неговото благодарно влияние ще укрепи вярата му в справедливостта. Затова, когато Ваню се притиска до своя вуйчо в киното, поглеждайки го със сияещи и възторжени очи, ние знаем, че трепетите на детската му душа са намерили отклик и упование.

Почти навсякъде в художествената тъкан на филма режисьорът Шаралиев е успял да даде точния драматургичен акцент, да намери яркия съ-

значителен подтекст художествен детайл. Майсторското отношение към детайла е обособило в решаваща степен реалистичността на обрисовката, драматургическата пълнота и изчерпателност на характеристиките и заразителната жизненост на атмосферата във филмовата творба.

Дребните епизоди при ескурзията, изваждането на котката от хладилника, подаръкът на вуйчото, разговорът около купуването на книгата, целият този огромен арсенал от детайли придава не само пълнота на образите, но със своя подтекст осъществява онези поетика, които произвежда всеки кадър на филма.

За атмосферата и реализацията на художествената идея на филма „Рицар без броня“ допринася безспорно блестящата игра на малкия Олег Ковачев. Това дребно десетгодишно момче с живи черни очи, чисто нос и изразително лице се държи учудващо свободно пред камерата и с рядка лекота и артистичност осъществява замисля на режисьора. И макар основната сюжетна линия да се носи от малкия ге-

рой, а останалият детски персонаж да заема значителна част от творбата. „Рицар без броня“ не е атракционен филм, а е филм, който формира със своя пример детската душа.

„Рицар без броня“ е нова свежа проява на нашата родна кинематография. За неговия успех имат дял и сценарист и режисьор, и артист, и оператор, и композитор, и звукооператор, и художници. Всички те са работили не само с ен-

тусиазъм, но и с чувство за отговорност пред българския зритель. Дано по-често виждаме по екраните такива идейно омислени и художествено реализирани филми, които носят естетическа радост и поука едновременно.

В. ЛАЗАРОВ

Б. Р. Филмът „Рицар без броня“ ще се проеантира в кино „Девети септември“, Велика Търново, до 13 март, а след това в окръга.

1021

Починавайки се на инструктаж на Хаген, като представител на ръководящия „Щаб Вали“, капитан Клара Ауфбаум даде на слушачите в школата своите указания.

И не само офицерите на квартируващите наблизо части, но даже и младшите чиновници получиха достъп в школата.

Два опита за самоубийство — единият от тях завършил със смъртта на курсантката — не смутиха командването на школата, твърдо изпълняващо указанията отгоре.

Но това, че една от курсантките рани унтершарфюрер от СС, легла като петно върху школата.

Тези курсантки, разразяла след това вените си с парче стъкло, спасиха, за да я разстрелят тържествено в двора на школата за наиздаване на всички други.

Но неочаквано дойде заповед да освободят затворената. А за разследване на произшествието трябваше да пристигне упълномощен представител на „Щаба Вали“.

Този особеноупълномощен се оказа Йохан Вайс.

Снабдиха го с инструкции, предписваща най-строго да се наказват виновниците, а на потър-

пешката да разрешат десетдневен пътешествие по избран от нея маршрут. Целта е отгид и развлечение.

При това Вайс, оказвайки на девойката всякакво уважително внимание, трябваше да я съпровожда в това пътешествие.

В деня на пристигането на Вайс в школата пристигна и полковникът от РОА Сорокин, който получи заповед да изпълнява на място всички разпоредения на представителя на абвер.

Извиквайки поред курсантките на разпит, Вайс се убеди до каква степен на загубване даже на сянка от човешко достойнство е довел тези жени метолът, препоръчан от Хаген.

Един от тях, отпели и безразлични към всичко, бяха неспо-

собни да разберат въпросите, които им задаваше. През цялото време изплашено гледаха ръцете на Вайс и, като настръхнаха, закриваха очи, когато той непроизволно правеше разсъждения.

С усилие те произнасяха „да“, „не“, „не мога да зная“. И всеки път при това ставаха, изпъвайки ръце по шевовете, олюбяйки брадичките си.

Други, истерично възбудени, почти до неумиенно отключени се смееха, плачеха, ругаеха, нагло искаха цигари, водка, обещавайки за това всичко, което е угодно. Говореха невазможно, но в горещия поток от думи Вайс не можеше да улови никакъв смисъл, не можеше да получи отговор от тях на своите въпроси. Много от тях страдаха от

нервен тик: трепереше брадичката, долните мигли, непрестанно трепереха пръстите. Това бяха психически осакатени хора. Полупобъркани.

Но най-гнетящо впечатление правеха ония, които още не са загубили тук напълно психическото си и физическо здраве. Болшинството от тях са се олобили и ожесточили в лагерите до такава степен, че им беше безразлично, кой ще стане после жертва на техните престъпления. Най-често това бяха здрави жени, тили, с престъпно минало. В лагерите те бяха блоквани надзиратели, изброили пътя на предателството и палачеството, за да продължат своя живот, да получат ситост, да придобият властта на зявря над хората.

Една такава заявя обидено на Вайс:

— Аз не виждам никакво учение в това. Всичко е напълно нормално. Тук за тях не е кръжок за художествена самодисциплина.

— А за вас?

— А аз — не са те. Аз съм идейна. Баща ми имаше своя яромелка. А мъжът ми имаше работилница у дома. Както можехме, спасявахме от властта своята семейна живот. — Каза презирателно: — Тук повечето от момичетата какви са? С тях не сме офицери имаша земаедаване. В казино ги водеха, веждаше, като невести. А после ги предадох в СС, е, а ония — тук,

в пансион. Само че какви шпчолки ще излязат от тях? Само името. Ноштем не ни дават да спим. Плачат. А за какво? За съветската власт. Ето им сега съветската власт! — И показва кухини. Препоръча винуително: — Ако бях на ваше място, господин офицер, знаете ли от кого бих подбирала кадри? Изключително от възрастните, които разбират живота, за които точно е известно, че те са обидени от съветската власт. На мене, например, не ми трябва нито медали, нито ордени за моето геройство. Само патент за търговия с кожухарски изделия. Ще вляза сред хората, бъдете уверени.

— И много ли са такива, като вас, тук?

— Раз, два — и ще ги преброиш. Виж в РОА има положителна публика. Подофицер Полканов за бая мечтае. Прадетиците му по банското дело са били специалисти, капитал натрупали. — Запити с надежда: — Като прогонят болшевиките, напълно ли ще се върнем към свободна търговия?

Вайс сви очи и каза строго: — Но не за вас.

— Зашо пък?

— Както ви е известно по материалите на РОА, Русия ще стане наша колония, и подобно на вас обучени хора и в бъдеще ще изпълняват наказателни функции по отношение на местно население.

— Е, какво пък, значи, ще ме

причислят към фелдполицията. Нали така ви разбрах? — Въздъхна. — Е, какво пък! Също длъжност.

Сорокин, полковник от РОА, страдаше от астма и поради това говореше със задъхване.

Предано гледайки Вайс в очите, уверяваше:

— У нас в РОА не признават модерното, всякакви там съвременни фокуси. Караме я по старому, като дедите и прадедите. Бием. Има такива майсторски уменици! В гестапо подобни не са се намеряват. Там я карат по европейски, с приложение на всякаква техника.

Вайс каза на полковника да пазят допълнително лейтенант Нюрка и нейната помощница по делото на унтершарфюрера от СС. А капитан Ауфбаум той изразява сам. После, съпруготел от капитан Ауфбаум, обиколи обещанието на курсантките. Това беше също такава барака, както и в „Щаба Вали“.

Задвижващо миреще на деинфекция. Към тази воня не примесваше мирисът на коем, одеклон, пудра — на цялата оная козметика, която даваха на курсантките в дните на пристигане на началство.

Ауфбаум внимателно оглеждаше напрегнатите, напудрени лица на стоящите по командата „миро“ жени. Едни от тях се бяха напудрили шателно, акуратно, други нарочно небрежно, като за издевателство над се-

(Следва)

ПО НАЙ-ПРОГРЕСИВНА ТЕХНОЛОГИЯ

В КРАЯ на февруари т. г. известният съветски механизатор, герой на социалистическия труд и депутат във Върховния съвет на Съветския съюз Владимир Яковлевич Первник, който пребиваваше в нашата страна, гостува и на Великотърновски окръг. В ТКЗС — Обединение, той се среща с героя на социалистическия труд Тодор Колев, със специалисти и членове на комитетите в окръга. Пред тях Первник разказва за опита на звеното, което той ръководи. Бяха зададени много въпроси, на които гостът отговори с желание.

Тук поместваме най-съществените моменти, които той засяга в своя разказ.

ПРЕДИ всичко разрешете ми да благодаря на Българската комунистическа партия, на правителството на България и на целия български народ за топлия прием, който ни устройва и да предам братски, дружески привети от съветския народ. Аз съм в България от осем дни и на мене много се понарави, че целият български народ се отнася така топло и сърдечно към Съветския съюз. Много съм слушал за България, чей съм в пресата, разказвали са ми механизаторите, които идваха при нас да се учат как да прилагат комплексна механизация. Но ето, сега аз с очите си виждах, че вие уверено вървите напред, с успех изграждате социалистическото общество.

Аз дойдох в България, за да се запозная с успехите в отглеждането на селскостопанските култури и прилагането на механизацията, а така също да предам на вас нашия добър опит, да разберете и видите каква работенка и механизация прилагаме. Това, което ще бъде полезно за вас, можете да го приложите във вашите поля.

Чиста и рохкава почва

РАБОТА като звеновод на звено за комплексна механизация в Кубанския научноизследователски институт за изпитване на трактори и селскостопански машини. Миналата година пет души обработихме 9400 декара земеделски култури, от които 3900 декара царевица, 3750 декара пшеница и 1800 декара слънчоглед. Нашият район е разположен в източната част на Краснодарския край. Той често страда от засушаване. Средногодишните валежи са едва 500 мм и те падат много неравномерно. И, за да се осигури устойчива добив у нас, е разработена, с помощта на научните сътрудници, специална технология за механизизирано отглеждане на царевицата и другите култури. В основата на тази агротехника е заложена борбата с плевелите, натурупване на влага в почвата, икономия на разход на труд.

При отглеждането на царевицата правим 10—12 обработки, с оглед да осигурим чиста от плевели почва и да запазим оскъдната влага. Са-

мо до есента ние извършваме три-четири обработки. Вадната след прибирането на житните култури с комбайни, ние правим подмятане на стърнищата с дискови люлцици на дълбочина 5—7 см, при които почвата се разрохква и по-малко изсушава. След няколко седмици, щом се появят плевели, минаваме с дискови оръдия на дълбочина 7—9 сантиметра. До есента дълбока оран извършваме трета обработка на 14—16 см. Дълбоката оран правим щом се захлади времето, към средата на октомври. Оран на дълбочина 27—30 сантиметра с предплужници.

С високо производителни машини

РАНО през пролетта обезпечено брануваме оранта, с цел да се унищожат дребните плевели и да се поизравни повърхността на почвата. Ние работим с такива машини, каквито имате и вие. Но в последно време в нашата практика навлязоха широкозахватните култиватори и селки. За култивиране из ползуваме трисекционни навесни култиватори с обхват 9 метра. С тях култивираме първи път на дълбочина 10—12 см, а втори път, преди сеитбата на 8 сантиметра. На една смяна култивираме по 1500 декара.

От 1961 година насам прилагаме пунктирния способ на сеитба, който увеличава да пъти производителността на труда. При квадратно-гнездовата сеитба тракторът се кара със скорост 5 километра в час, при пунктирната сеитба с 12 километра, като се използват осемредови навесни селки. Дълбочината на сеитбата е 10 до 12 сантиметра. Разстоянието между растенията е 35—40 сантиметра, а в междуредията на 70 сантиметра. На линеен метър се падат по три растения, а в декара се изсят около 4100—4200 семена. С тези високопроизводителни машини на ден се засяват 300—350 декара.

Ние не чакаме да се покажат растенията, а брануваме много скоро след сеитбата и то направо на редовите, за да се унищожат дребните плевели и се разруши кората. По време на покиването също се бранува с леки брани,

като се кара на много ниска скорост — 4 км в час, за да не се повредят младите растения. Когато растенията са развили пет-шест листа, използваме хербициди, които действуват много добре срещу широколистните плевели.

Окопаването в междуредията правим с осемредови култиватори, като към тях са прикрепени и специални брани за плевене. Окопаването толкова пъти, колкото е необходимо, за да поддържаме почвата рохкава и чиста от плевели. Към работните органи на култиваторите монтираме специални тела, които по време на работа отхвърлят почвата в реда, зариват плевелите и те загиват.

Ние прилагаме седемполно сеитбооборъчване. Всяка култура, и особено захарното цвекло, се връща на същото място след седем години. При царевицата, разбира се, не е така. При нас тя е основна култура и допускаме да се засява две-три години наред. Но при прилагане на правилна обработка и използване на хербициди добивите не намаляват. Тъй като сме в засушлив район, не можем да използваме обилно торене, особено с оборски тор. Когато внасяме оборски тор, той подтиква към бърз растеж през ранните месеци на пролетта, но дойде ли време за наливане на зърното, тогава влагата е много малко, тя не може да отговори на нуждите на растението и добивът пада. Затова използваме добре торенето на предшествуващата култура и подхранването по време на вегетацията. Така при царевицата внасяме минерални и органични торове преди дълбоката оран, после по време на сеитбата и подхранваме зведно с междуредовите обработки.

Прибирането на царевицата за зърно извършваме с комбайн ККХ—3 и Херсонца—8. Херсонца—8 по-добре почиства кожите, докато ККХ—3 не ги обелва докрай и е необходимо да се закарват на специален очистителен пункт, където минават през очистителен апарат и по транспортьор отиват до склада за доизсушаване и съхранение. При прибирането на царевицата с комбайни използваме и специални ремаркета за кожите. За да пада матата по средата на ремаркетото, към транспортьора монтираме звездочки, с оглед да увеличим оборота. Така се регулира посоката и мястото на излизане на матата. За в бъдеще вероятно ще използваме комбайните СК—4 със специално приспособление за прибиране на царевицата за зърно.

През 1965 година ние получихме по 540 килограма царевица от декара. За 100

килограма продукция сме изразходвали 7.5 минути работно време, а себестойността е 1.06 рубли. От същото поле получихме по 262 килограма, а от пшеницата по 392 килограма от декара. Тази година ще работим 10 механизатора и ще отглеждаме 15 000 декара, като значително се увеличи и броят на машините.

По акордно-премиалната система

ПРИ НАС съществена роля за успехите играе организацията и заплащането на труда. Всички работи, които следва да се извършат от звеното, са отбелязани на технологическите карти. По тях се изчисляват материалните и трудовите разходи. На механизаторите е известно какво ще получат за една година, щом знаят каква продукция следва да произведат и какъв разход на труд ще направят т. е. известна е тарифната разценка на 100 килограма продукция. Тъй като звеното работи по акордно-премиалната система, обемът на работата не се измерва, прилагат се толкова и такива мероприятия, каквито са необходими, до механизаторите получават 25 на сто надбавка върху основното заплащане. Освен това се дава и 20 на сто допълнително за трактористите от първи клас и 10 за втори клас. За ръководенето на звеното се дава 10 на сто заощенение на възнаграждението. При надплатено производство, звеното има право на допълнително заплащане до

10 на сто от стойността на надплатената продукция. То се разделя в зависимост от участието на механизаторите в производството.

Сама по себе си акордно-премиалната система на заплащане стимулира към навременно и качествено извършване на всички мероприятия, предвидени в технологическите карти. Сега не се налага строг контрол от страна на агронома, инженера. Специалистът при нас вече не е контролор, както е било обикновено досега, а организатор. Той се грижи на полето да бъде достатъчно всичко необходимо — гориво, торове, семена. Той съветва механизаторите и се съветва с тях. По-рано всеки работещ сам за себе си, като се стремеше повече норми да изпълни. А сега, при този начин на заплащане, всички си помагат един на друг, с оглед да не се пропусне срокът на някои процеси, да не се извърши и нещо излишно. При нас дисциплината е висока. Ако някой нарушава дисциплината, закъснява за работа, отсъства и др., звеното има право да го накаже, като го лиши от премиално заплащане. А това не са малко пари.

Но основното си остава съзнанието и чувството на отговорност пред големите задачи, които решаваме в областта на селскостопанството. Нашата цел е да приложим най-прогресивна технология при отглеждането на земеделските култури, която ще ни обезпечи етина и качествена продукция. В нашия институт и в цялата наша страна тези въпроси се решават с най-голям успех.

Нашата дума по тезисите на Политбюро

на ЦК на БКП

ЗА ГЪВКАВО ПРИЛАГАНЕ НА СТОПАНСКАТА СМЕТКА

Всеки продукт, освен потребителната си стойност, като неотменна запазва и разменната си стойност.

Следователно, и при социализма, въпреки съществуването на закона за планомерно-пропорционалното развитие, се запазва и законът за стойността и произтичащите от него икономически категории, като пари, цени, печалба, работна заплата, кредит, финанси и др.

А щом съществува стоковото производство, икономически обособените предприятия при социализма са стоково-производителни и въстапят помежду си в стоково-парични отношения. Единствено чрез метода на стопанската сметка и нейното гъвкаво прилагане, те намират най-добрата форма за икономическа организация.

Правилно изградената стопанска сметка, общо за предприятното и по отделно за всеки цех и всяка дейност, предполага и гарантира възвръщаемост на овеществения и конкретен труд, както и реализирането на определен процент рентабилност. Гъвкавостта на стопанската сметка се обуславя от обществено необходимото работно време и цената на дадения продукт. Всяко ръководство от дадено стопанско предприятие или организация, би спечелило, ако произведе продукт, без да държи сметка за постигнатия в сроците предприятия и цената на пазара, ако пренебрегва материалната заинтересованост.

В обществено необходимото работно време е концентриран овеществен и конкретен труд, като първият прехвърля на частта своята стойност върху произведения продукт, а вторият изцяло.

За стопанската сметка е от значение каква ще бъде тази част от първия труд и какъв ще бъде размерът на втория. Ако нашето предприятие е снабдено с остатъчна техника или имаме замразени, неизползувани материални възможности, частта на овеществения труд ще бъде по-голяма върху новопроизведения продукт. Същото ще бъде, ако предприятието е снабдено с нова техника и най-пълно използва капацитетните възможности, но доставя мал-

териали от далечни разстояния и прави кръстосания превози. При съществуващото положение нашите предприятия, в смисъл различна степен на техническа въоръженост и опит на кадрите, ще се получат нееднакво в стопанските резултати. Така, новостроените предприятия, съоръжени с най-нова техника, ще имат добра стопанска сметка при еднакъв процент данък върху основните фондове и тяхната производителност на труда далеч ще изпреварва средната работна заплата.

Ще се съгласим, че не всичко е постигнато при определено на цените на някои продукти и услуги. При един рентабилността е по-висока и отгук стопанската сметка е по-добра, а при други не толкова добра, дори и отрицателна. Това, обаче, не позволява, поради ниска рентабилност, да изоставим тяхното производство. Напротив те и да имат ниска рентабилност са така необходими както за нас, така и за предприятната, с които сме кооперирани. Какво ще се получи, ако произведеме само високорентабилни и изоставим нискорентабилните продукти? Според нас, без да затормозваме принципите на материалната заинтересованост, чрез най-гъвкаво използване на стопанската сметка, ние трябва да изпълняваме производствената програма както по количество, така и по асортимент.

При новата система на планиране и ръководство на народното стопанство, самостоятелността на предприятията и организациите се разширява. Те напълно разполагат с предоставените им основни фондове и могат при изишък или непълноизгодност да ги продават. Тази самостоятелност, обаче, не отменя задълженията или отчисленията за сметка на държавата. Чрез гъвкаво прилагане на стопанската сметка, ние най-добре ще отговорим на тези изисквания, като получим повече чист продукт и нагрупвания в полза на цялото общество.

Н. ДУРМАНОВ
икономист

За работническата чест, за честта на професията

ГТП „Здрава храна“ — Свищов беше едно от първите предприятия в града, което се включи в съревнованието под девиза „За работническата чест, за честта на професията“.

Затова доприноса и допринасят много седмте бригади, които участвуват в движението за комунистически труд. На три от тях е присъдено вече високото звание „Бригада за комунистически труд“. Освен това повече от тридесет души са носители на званието „Ударник на комунистическия труд“. Има и не един носител на ален паспорт на трудовата слава.

Всички първенци в предприятието са обкръжени с почит и уважение. Те от своя страна ръка за ръка се учат всекидневно и постоянно предават своя опит и своите знания на останалите и заедно вървят напред, към Шестия конгрес на Професионалните съюзи. Те дават и тон на социалистическото съревнование в четридесетте обекти в гра-

да. Всички вече са дали обещание за произвляжение на плановете си и упорито работят за задържане на званието „Предприятие-първенец в окръга“.

Колкото повече наблизават дните на предстоящия конгрес на Професионалните съюзи, толкова повече се разгаря и трудовата надпревара. Това допринася и допринася за постигане на високи трудови успехи. Плановете за стокооборота през изминалите два месеца на годината са чувствително преизпълнени. На първо място и сега са магазините за полуготова храна, сладкарница „Девети септември“ и други.

Работниците и служителите от ГТП „Здрава храна“ в Свищов, които активно участвуват в социалистическото съревнование под девиза „За работническата чест, за честта на професията“, ще зоркуват още по-големи и нови производствени успехи!

А. НЕСТОРОВА

ТРЕВОГА

Ремонтът на пътищата се забавя

ПРЕД трудовия колектив на ДАП — клон Елена през тази година стои отговорната задача да превози 325 000 тона товари и 1 559 000 пътници. От Окръжното управление в Горна Оряховица се доставят нови автобуси, камиони и леки коли. Това обаче не може да реши напълно въпроса за ритмичността в изпълнението на плана. Засилва се тревогата сред шофьорите от крайно лошите пътища в Еленския край. С бърза и загриженост Кръстю Чергилаков, Иван Дончев, Богомил Сензов и Иван Ракладжиев говориха най-вече по този въпрос на състоялото се на 8 март събрание в клоната. Посочени бяха редица участъци от пътищата в района, които с лошото си състояние стават причина за трошане на ресурси, чупене на скорости, диференциал, скъсване на шасита и др., а оттам до големи загуби на народното стопанство.

Началникът на пътната служба в Елена Пенчо Горбанов също е загрижен от влошаването на пътищата. Той е започнал издирване на работници дори и от Сливенски окръг, които да започнат трошенето на чакъл, тъй като явно проличава, че договорените с Промкомбината в Елена 12 000 куб. м чакъл няма изглед да бъдат доставени. Така например от камено-

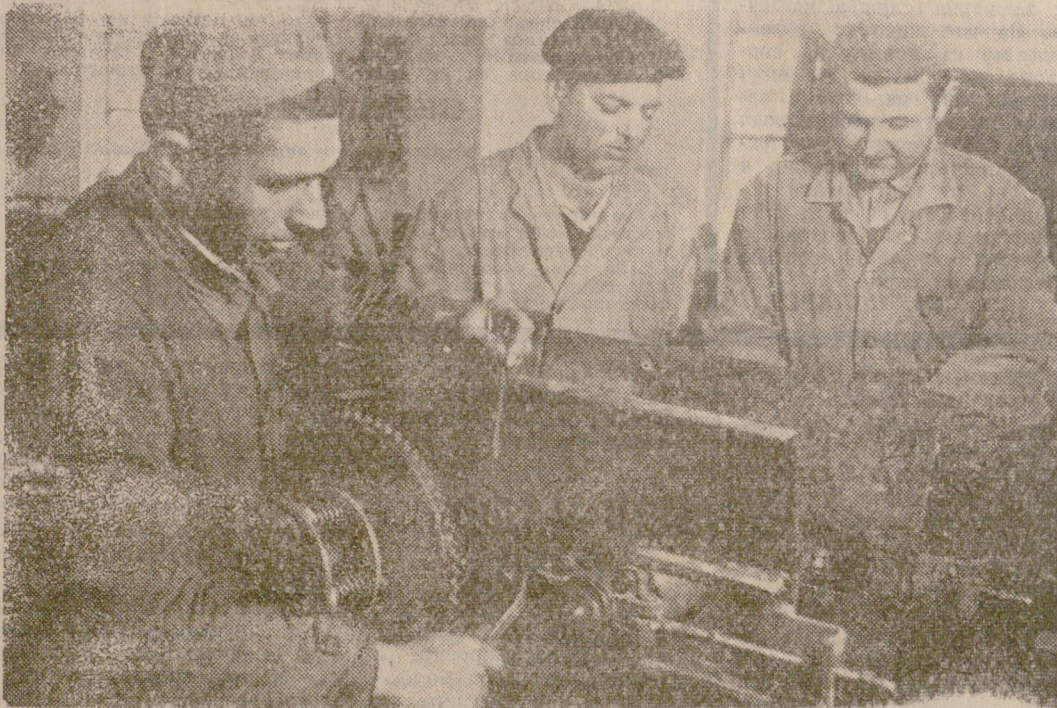
трошачката при Рогачева стена за първото тримесечие трябва да бъдат предадени на пътната служба 1500 куб. м чакъл, а до 8 март бяха предадени всичко 100 кубика. Една от главните причини за това е, че доставеният преди три месеца компресор още не е монтиран.

По местни инициативи в района тази година трябва да се презастелят и запечатат 9 км пътища в участъците Елена — Мийковци, Чакали — Костел, Чакали — Палици — Давери и Средни колиби — Бадевци и да се извършат 60 000 кв. м пътища. Но да се започне навреме работата, надеждата е съсем малка, защото другите от Окръжната техническа работилница във Велико Търново не дойдоха навреме да получат извадените за среден ремонт части от трите валежа. Това те спорира едва на 22 февруари, когато срокът за връщане на ремонтните части е 20 март.

Наложително е да се вземат бързи мерки за навременното започване ремонта на пътищата, защото нуждите от превоз на суровини и стоки са големи. Освен шофьорите и хилядите пътници желаят да се взият по хубави и удобни пътища.

К. ВАСИЛЕВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Елена

Една от най-добрите бригади в ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш е бригадата на Иван Михайлов. Вместо по 63 изработва 86 наклонени транспортьори за оборски тор. НА СНИМКАТА: Йордан Иванов, бригадирът Иван Михайлов и Христо Георгиев изработват транспортьор, който ще бъде изпратен на изпитание в далечна Куба.

ИЗКУПУВАТЕЛНАТА дейност заема голям дял от целокупната стопанска работа на Окръжния кооперативен съюз и потребителните кооперации във Великотърновски окръг. Изкупената от тях селскостопанска продукция осигурява суровини за нашата промишленост, натрупва стоков фонд за по-пълното задоволяване на нуждите на непроизводителното население. Освен това осигурява стоки за износ, срещу които страната получава валута, спомога за по-интензивно използване на личните спомогателни стопанства.

През 1965 година, въпреки неблагоприятните климатически условия, от личните стопанства на кооперативите и другите едлични производители от окръга бяха изкупени и предадени на държавата 17 000 тона

ИЗКУПУВАНЕТО В ГРАФИК

селскостопански произведения, срещу които те са получили над 6 700 000 лева допълнителни доходи. Само тези данни са достатъчни, за да се разбере какъв огромен резерв крият в себе си личните стопанства в окръга за осигуряване стокова продукция на държавата, за създаване на допълнителни приходи за селскостопанските труженици.

Изхождайки от това, ръководствата на Окръжния кооперативен съюз и потребителните кооперации разработиха и приеха мероприятия за увеличаване на селскостопанското производство в едличните стопанства, за рязко увеличаване обема на изкупуването.

Предвидено е през 1966 го-

дина за нуждите на стопанствата за лично ползуване да се доставят 1800 тона минерални торове, 10 000 парникови рамки, 15 тона полиетиленово платно и др. През февруари т. г. се провежда редица срещи с производители в много от селата на окръга. На тях бяха дадени насоки за най-рационално използване на личните двопосе. С 50 производители от Горнооряховския район в село Алексипово. Ловешки окръг, беше организирана среща за обмяна на опит по отглеждането на ранни зеленчуци под полиетиленови платна.

Постижните резултати в изкупувателната дейност на ОКС и потребителните кооперации от Великотърновски ок-

ръг досега за 1966 година показват, че планът за изкупуването на селскостопанските произведения се изпълнява в график. Така при план да се изкупят 8 172 000 яйца, вече са изкупени 10 431 000. — птиче месо 281 тона, вместо 91 т и др.

Наред с това потребителните кооперации в окръга предприеха мерки за предварително договаряне на селскостопанска продукция с производители. Досега са договорени 48 милиона яйца, 1673 тона птиче месо, над 1000 тона грозде и др. Някои кооперации, като тези в Долна Оряховица, Полски Тръмбеш и др., не само обезпечиха плана си за договор, но и договориха значителни надплатови количества.

Условия за увеличаване обема на изкупувателна селскостопанска продукция има. Необходимо е, обаче, Окръжният кооперативен съюз и потребителните кооперации, подпомогнати и от обществеността, да работят още по-настойтелно с оглед през следващите няколко години обемът на изкупувателна селскостопанска продукция да се удвои, да вземат необходимите мерки, щото през настоящата година да се осигури ритмично изпълнение на плана за изкупуването.

М. ВЕЛИЧКОВ

началник отдел „Изкупуване“ при ОКС — Г. Оряховица

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 31, 12, III, 1966 г.

Марин Дринов

НА 13 МАРТ се навършват 60 години от смъртта на големия български учен и общественик Марин Дринов. Той остави трайни следи в науката с изследванията си като историк, езиковед и етнограф. Общественикът Дринов даде демократични насоки на народната провета у нас с прогресивните си реформи в учебното дело като пръв министър на просветата след Освобождението.

Дринов е роден в 1838 г. в Панагюрище в семейство на беден занаятчия. В родния си град той завършва местното взаимно училище. Жакдната за повече знания накарва 20-годишния младеж да замине за Русия, където завършва Киевската семинария, а в 1865 година и Московския университет. В периода 1865—1869 г. Дринов обиколил редица градове на Западна Европа, където запознавайки се с богатите им архиви и библиотеки, извлякъл много материали за историческото минало на нашия народ. След първите си публикации в 1873 Дринов е избран за доцент по славяноведение в Харковския университет. По време на руско-турската война Марин Дринов идва в България и развива трескава дейност като общественик: отначало като помощник на княз Черкасски и вице-губернатор на София, а по-късно и като завеждащ отдела за на-

родно просвещение и духовни дела при руското временно управление. От 1879 г. Дринов е отново в Русия, вече като професор в Харковския университет. Тясно свързан с научната си дейност, той остава в Русия до края на живота си.

Значимостта на Дринов като учен се определя както от количеството на трудовете му, така също и от качеството им на сериозни изследвания, някои от които не са загубили научната си стойност и досега. Особено ценен е приносът му в българската историография и с пълно право той се счита за първия български модерен историк.

С трудовете си „Поглед върху произхода на българския народ и началото на българската държава“, „Заселение Балканското полуостровие славянами“, „Хуни ли сме?“ и др. Дринов доказва славяния произход на българския народ и с възстановяването на историческата правда опровергават всички антинаучни тенденции на западноевропейската историография, игнориращи славянското начало на българския народ.

Дринов живо откликна и на драматичните борби на нашия народ за създаването на независима българска държава. С изследванията си „Исторически преглед на българската църква от самото ѝ начало и

до днес“ и „Болгаре и Константинополски патриаршия“ Дринов проследи истинската история и значение на българската църква в живота на народа ни и отрец всякаква правдоподобност на претенциите на патриаршеските фанариоти да разполагат с ръководството на духовния живот на българите.

С особено подчертан патриотизъм и гордост Дринов обрисувал разцвета и достиженията на българската средновековна култура в книгата си „Южните славяне и Византия в X век“.

С книгата си „Отец Паисий, неговото време, неговата история и учениците му“ М. Дринов определил вярното начало на Българското Възраждане; втората половина на 18 в. и не 20-те години на 19 в., както се смяташе дотогава.

В областта на езикознанието Дринов също даде своя принос. В студията си „За новобългарското азбука“, той воювал за една демократична реформа в българския правопис: изхвърлянето на излишните букви, които означават едни и същи звуци, което водеше до популяризирането на грамотността сред народа ни.

Дринов написал редица рецензии, публикувал много нови материали за историята на нашия народ. Наистина в научните си работи той не достигнал до материалистически разбирания, а остана верен на буржоазния обективизъм с всичките му специфични черти: емпиричност, липса на историцизъм, неразбиране и нетърсене на движущите сили в общественото развитие. Но патриотичната наивност на Паисий и героизма на Спиридон, под перото му се превърнали в патристична правдивост, напълно равняваща се и дори надхвърляща достиженията на европейската буржоазна наука през 19 век.

Не малки са заслугите на Дринов за България и с обществената му дейност. Той е един от инициаторите и първият председател на основаното в 1869 г. Българско книжовно дружество, зародиш на бъдещата Академия на науките. Като завеждащ народното просвещение, Дринов направил много за демократизацията на учебното ни дело. Той обявил създаването на млада България на народни училища в три степени, като в първоначалната образованието беше задължително и безплатно за всички деца. Дринов ратувал за светски характер на училищата: държавата чрез избраните от народа училищници настоятели да отговаря за образованието на младента. Дринов е един от първите пионери за създаването на народната библиотека в София.

Делото на М. Дринов е най-значимо с големите му постижения в науката, постигнати благодарение на неговата последователност и целеустременост за явна служба на народа. За нас животът и дейността му са пример за подражание, не затова, че един обикновен син на селски занаятчия достигна професорската титла в Харковския университет и министерското кресло, а затова, че от тези високи постове с дейността си като учен и общественик, той допринесе за общото културно издигане на българския народ.

Хр. КОЛАРОВ

ПОЧИТВАНЕ
НА ПАСИЩАТА

Кар: Хр. Велчев

ЗАДАЧИ

ПО СМЯТАНЕ

ЕДНА чаша обикновено червено вино струва 18 стотинки. По (не)засягащи ни причини обаче, тя се продава по 24 стотинки. Колко ще спечели за една година управителят на ресторанта край гара Ореш, ако продължава да харчи чаша от 200 грама с обикновено червено вино с 6 стотинки повече от определената цена, като месечно продава по една бъчва от 860 литра?

... И ПО ГЕОГРАФИЯ

В КОИ окръг на страната се намира село Ореш? Предупреждаваме ви, че ако за отговора си се позавате на надписа на потребителната кооперация „Напредък“ в селото, поставен на ресторанта, ще грешите!

ОБЯВЛЕНИЕ

Уведомяваме читателите, че окръжният „Сършел“ обявява

КОНКУРС

за най-правилен превод на българския език текста на художествено изработения лозунг, поставен на стълбо в чакалницата на гара Ореш. За ваше улеснение, самият текст предаваме дословно: „Грайдажи — ползвайте културното обслужване на БДЖ с съответна култура“.

чиви ветрове. При тези условия едва ли ще може да оцелее сградата на НАТО, която е вече твърде архаична и изостанала.

ЛОРД ЧАЛФОНТ В БОН

АНГЛИЙСКИЯТ МИНИСТЪР по въпросите за разоръжаването лорд Чалфонт пристигна в Бон. Неговите разговори със западногерманския министър на отбраната фон Хасел бяха засенчени от драматичните събития, в чийто център застана атаката на генерал де Гол против Североатлантическия пакт. Но това посещение допринесе да се очертаят някои от характерните страни на водения спор вътре в тази агресивна и отживяла времето си организация.

Западна Германия застана на другата страна на барикадата — на страна диаметрално противоположна на тази, зааста от нейния „съюзник“ Франция. Министърският кабинет в Бон вече съобщи на Париж своето становище — военната интеграция в Североатлантическия пакт трябва да се постави много по-високо от „архаичното“ схващане за национален суверенитет. Звучи твърде парадоксално, че именно тези в Западна Германия, които чрез хиляди души са свързани с националистическа екстремизъм и шовинизъм на Хитлер, сега с цялата си нагла настойчивост се обявяват против „националистичес-

ките тенденции“ във Франция на генерал де Гол. Обяснението на този отблъскващ феномен може да се извлече и от същията на разговорите фон Хасел — лорд Чалфонт. А тя се състои в следното: Бон упорито настоява да бъде съпригетел на ядрени оръжия в рамките на НАТО.

В това няма нищо ново, нищо за учудване. Позицията на лорд Чалфонт също не изненадва. Тя само потвърждава последователността на английските становища. Лидерът на английската партия и министър-председател на Великобритания Харолд Уилсън декларира ч в време на посещенията си в Москва, че Англия не желае Западна Германия да притежава ядрени оръжия. А в същото време лорд Чалфонт както в Бон, така и в Женева — където той възглавява английската делегация в Комитета на 18-те — уверява, че в рамките на атлантическите ядрени сили може да се намери съчетание на проблема за разпространение на ядрените оръжия и задоволяване стремежа на Бон за участие в ядрената стратегия на НАТО.

В престрелката с послания Англия зае второстепенно място. Това се дължи не само на предстоящите там парламентарни избори, но преди всичко на нейните непоследователни становища. Както в живота, така и в международните отношения не е възможно „и агнето да бъде цяло, и вълкът сит“.

Ем. АЛАДЖЕВОВ

ИМАНИЯРИ

Всеки си е башка луд — казва при такива случаи на родът. Един, да речем, цял ден хвърля въдицата в Янтра и Росица, други с чифтето гони заека, трети футболен мач не пропуска. Но думата ни е за четвъртите, за иманияри...

Присънило се на Богдан Богатев и Серафим Сироманов, че в местността Овошната градина, край дъсковския мост в село Паскалевец, лежи скрито голямо имане. Паралили кирки и лопати, въоръжили се с копачи и всичко останало. Изчакали месечината да наедрее и хоп при дъсковския мост.

Не знаей точно колко нощи са копали в мекния чернозем, но по едно време копачът на Серафим ударил в нещо твърдо: — Тук ще е! — извикал с неземна радост иманиярът и зачулал с все сила.

Притичал се Богдан, на колелата си да помага. Запалили клечка кибрит, сетне друг, а чак когато осветили огромната яма със запален факел от вестник, разбрали каква е работата. От имането и помен няма. Вместо него — цяла-целеничка... влачка!

И на най-върлия си душманин не пожелавайте да бъде на мястото на дамата нещастни иманияри. Набързо прибрали инструментите си и хукнали напика за Павликени.

Н. Светлинов

БРАВО БЕ, ХОДЖА АЛИЕВ!

АШКОЛСУН бе, ходжа ефенди Алис Алиев от Горна Оряховица! Човек от тебе терк може да вземе, как се на алаха служил и как се живот подрежда!

Някои от твоите правоверни миряни нещо се мръщят и казват, че си я карал през простото — едно пишещо в корана, а ти друго си вършил. Не му стига — казват — заплатата и по петдесет стотинки на глава от правоверните от петте села на района му, ами взема и по два десет стотинки и от всеки член на семейство, когато отиде, например, в село Писарево, за да им прочете нещо от корана. Имало сведение, че си намислил и от кокочките да

вземаш такъв религиозен данък. А си имал муски да правят и за здраве, мерак и развод да ги продаваш. Разправят, че от пет до десет лева парчето ги харчиш. Само на бай Ради Иванов от село Керека, Габровско, за рекламата на фирмата един лев отстъпка си направил.

Нека си дрнкат хаймани, че откакто си се снабдил с петата поред ходжа-ханъч, за три-четири години кажда си купил. Може да кажат, че и лека кола се готвиш да вземеш. С таква хонра по-малко вземане-даване да имаш! Гледай си рахатлъка и се моли за спасението душиите на правоверните.

ИОРМАР

Справочник * на читателя

КИНО

Градските кина в окръга от 14 до 20 март ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново — „Дяволът“, „Искра“ — Велико Търново: „Лъжливият“, „Труден фронт“ — Велико Търново: „Иван“ и „Ще се качам“. Профсъюзно кино — Велико Търново: „По неволя шофьор“ и „Трите пролети на Ленин“, „Напредък“ — Горна Оряховица: „Лъжливият“ и „Абитуриентна година“. Профсъюзно кино — гара Горна Оряховица: „Проверено — минимално“, „Знахар“, „Алено Константинов“, „Свищов“, „Морал“, „Академия“ — Свищов: „Гората на обесените“, „Модерен театър“ — Павликени: „Човек не е птица“ и „Господи!“.

„Христо Ботев“ — Лисковец: „Звезда“ и „Херкулес“. „Христо Ботев“ — Елена: „Ако имаше 1000 класици“ и „Цар и генерал“. „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш: „Изпити“ и „Цар и генерал“.

КОНПЕРГИ

На 15 март във Велико Търново — Профсъюзен дом на културата: концерт на гостуващите в страната чехословашки артисти Яриела — пианистка и Петер — цигулар.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ „Локомотив“ (ГО) — „Ст. Костов“, „Септември“ — „Венковски“, „Добруджа“ — „Локомотив“ (Мз), „Волов“ — „Гигант“, „Светкавица“ — „Локомотив“ (Рс), „Спартак“ — „Чарлзтон-Орловек“, „Чавдар“, „Хр. Кърпачев“, „Етър“ — „Левски“.

„А“ ОКРЪЖНА ГРУПА

ВФСИ — Моравя: Драганово — Златарина; П. Сеневек — Патреш; Драгомирово — Самоволене; Влада черква — Леленик; Кавансен — Стражица; Първомайи — Ресен.

Продавам „Ява-350 см³“, 3-палена, Горна Оряховица. Продавам къща „Славница“ — 2-палена, Горна Оряховица. Продавам „Ява-350 см³“, 3-палена, Горна Оряховица. Продавам къща „Славница“ — 2-палена, Горна Оряховица.

Продавам къща „Славница“ — 2-палена, Горна Оряховица. Продавам къща „Славница“ — 2-палена, Горна Оряховица.

ДАП — КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪОБЩАВА,

че от 1 март 1966 година извършва ремонт и зарежда всички видове акумулатори на частни лица, предприятия, ТКЗС и учреждения.

5—3

ТАБСО — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

СЪОБЩАВА:

самолет ИЛ-14 от аерогара Г. Оряховица за София ще лети

От 15 март до 31 март вторник, четвъртък и събота в 14.25 ч; от 1 април до 31 май ежедневно, без неделя, в 13.10 часа

За 45 минути ще бъдете в София. Граждани, cestete времето си! Пътувайте със самолетите на ТАБСО!

2—2

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

КОМИНОЧИСТАЧИ, Постъпване веднага.

Правка: „Личен състав“ или сектор „Всестранни услуги“.

Международен преглед

ПРЕСТРЕЛКА С ПОСЛАНИЯ

ЩЕ ИЗДЪРЖИ ЛИ НАТО на нова буря, която се развива с голяма бързина и неочаквана сила? Много наблюдатели вече броят дните на Североатлантическия пакт. Други пък смятат, че той все пак ще оцелее.

Сета страстите в западните столици са разгорещени. Ще бъде прибързано в настоящия момент да се правят абсолютно точни прогнози. Но все пак престрелката с послания между Париж и Вашингтон, а след това между Париж и другите западни столици, показва цялата дълбочина на кризата в НАТО.

Де Гол играе с картата на възстановяване на суверенните права. Вашингтон и Бон бляфират с недосегаемостта на военната интеграция. Президентът на Франция иска да наложи даващите му предимства двустранни преговори като стил на разискванията. Президентът на Съединените щати избира системата, която може да възнаградя американския натиск — многостранните разговори в

рамките на НАТО.

Предметът на спора отчасти — за американските бази във Франция — се превърнал в общ — бъдещето на НАТО. Ако де Гол успее да измъкне отровното жило — всъщност гръбнак — на Североатлантическия пакт, тогава какво ще остане от него? Американците се интересуват от броя на дивизии, от предоставените им легии и площадки за изстрелване на ракети, от базите за ядрените им подводници, а не от броя на станалите политически дискусии в съвета на НАТО. Сега спорът е дали Североатлантическият пакт ще остане такъв какъвто бе замислен — агресивна военна организация — или ще престане да съществува.

На французите не може да се отрече уметелно и тактично на невриране. На преден план се поставят конкретните и твърде разбираеми искания на де Гол. Чуждите бази на френската земя засягат френската чувствителност и френското разбиране за суверенитет. Това печели уважение в чужбина и повишава самочувствието в страната. Сатова парижките вестници многократно повтарят цифрите: 14 военни бази на САЩ във Франция, около 40 интендантски складове, петролопровод до Западна Германия, дълг над 800 километра, командна квартира на САЩ за Европа, пристанищни съоръжения, както и 26 000 американски войници, които обслужват военните инсталации на САЩ във Франция. Това за французите не са

мо е прекалено много, но и твърде прекалено дълго.

Всъщност мерникът е насочен по-далече. Американците вече не са нужни в Европа — може да се прочете от текста и подтекста на онова, което се говори и пише в Париж. Тук де Гол има мощен съюзник — действителността. Той е един от малкото западни държавници, който има смелостта да каже открито и настоятелно — „не се лъжете, царят е гол“. Той смъква дълго кроените легенди за опасността от Изток, която грози западноевропейските държави.

При престрелката с послания Франция има редица предимства. Де Гол избира момента, когато Съединените американски щати са силно атакувани — на вьетнамската си авантюра както в чужбина, така и в своята страна. Една от причините, за да се разбултува генералът против военната интеграция в НАТО, е и опасението от лекомислието и безотговорния напъин, по който Съединените американски щати предизвикват световни кризи.

Президентът на Франция запази хладнокръвие и достойнство. Обитателят на Белия дом във Вашингтон изглежда, че ле е в състояние твърде да „владее нервите си“. Той не удържа на търпението си изкаване по отношение на Франция. Диконсът отговори с демонстрационна лаконичност и пренебрежителност.

Барометърът на Североатлантическия съюз сочи буря. В него бушуват силни и противоре-